

پنجشنبه 15 خرداد 1399-12 شوال 1441-4 ژوئن 2020

تظاهرات دانشجویان مسلمان در کوی دانشگاه تهران (1356 ش)

تظاهرات دانشجویان مسلمان در کوی دانشگاه تهران (1356 ش) در چهاردهمین سالگرد قیام خونین پانزده خرداد 42، برابر با پانزدهم خردادماه 1356 و در اعتراض به جنایات مزدوران رژیم پهلوی، دانشجویان مسلمان در کوی دانشگاه تهران دست به تظاهرات زدند. این اولین باری بود که دانشجویان به طور گسترده این قیام را گرامی داشته و اعلام می‌دارند. این تظاهرات نشانگر گرایش دانشجویان به اسلام و روحانیت بود و تاثیر مثبتی بر روند حرکت انقلاب نهاد.

با داشت امام خمینی (ره) توسط رژیم طاغوت و قیام خونین مردم مسلمان ابدان (1342 ش) در پی طرح لایحه انجمن‌های ایالتی و ولایتی در مجلس شورای ملی در سال 1341 شمسی، امام خمینی (ره) با دستگاه جبار پهلوی به مبارزه پرداخت. اوج این مرحله از نهضت، یورش ناجوانمردانه ایادی رژیم به مدرسه فیضیه و ضرب و شتم و کشتار طلاب و فضایی حوزه علمیه قم در دوم فروردین سال 1342 شمسی بود. در واکنش به اعمال ننگین رژیم پهلوی، حضرت امام در عاشورای سال 42، سخنرانی کوبنده‌ای علیه نظام شاهنشاهی ایراد نموده و از شاه و اسرائیل به شدت انتقاد کردند. به دنبال این سخنرانی افشاگرانه، آن حضرت دستگیر و زندانی گردید. خبر دستگیری مرجع تقلید مردم، به سرعت در قم و سپس در تهران و سایر شهرها انتشار یافت. مردم قم به خیابان‌ها ریختند و با تقبیح عمل دولت در دستگیری امام به راهپیمایی اعتراض‌آمیز پرداختند. شاه که در برابر قیام قهرآلود ملت، تاج و تخت خود و سلطه آمریکا را در حال زوال و سقوط می‌دید، با رگبار مسلسل به جنگ ملت آمد و توسط نیروهای جهنمی و خون آشام خود تظاهرات کنندگان را با وضع فجیعی قتل عام کرد و تهران را در پانزده خرداد 1342، به کشتارگاه مخوف و حمام خون مبدل ساخت. همزمان با قتل عام مردم مبارز در تهران، کشتارهای فجیعی در قم، شیراز، مشهد، تبریز و دیگر شهرستان‌ها توسط دژخیمان رژیم به وقوع پیوست. از تعداد مقتولین 15 خرداد آمار صحیحی در دست نیست ولی تعداد شهدا را بین 5 تا 15 هزار نفر تخمین زده‌اند. در این میان علی‌رغم سانسور شدید خبری، اخبار مربوط به دستگیری رهبر نهضت اسلامی ایران و قیام پانزدهم خرداد و کشتارهای آن، در مدت کوتاهی در سراسر کشور پخش شد و موجی از نفرت و خشم علیه شاه به راه افتاد. سرانجام حضرت امام پس از ده ماه بازداشت، در هجدهم فروردین 1343 از زندان آزاد شدند و پس از آزادی نیز همان مسیر قبلی را ادامه دادند. قیام 15 خرداد، نقطه عطفی بود در تاریخ مبارزات ملت قهرمان ایران که حضرت امام، آفریننده و شکل دهنده آن قیام الهی بود. روحانیان انقلابی در تداوم این حرکت عظیم و پرخروش امت مسلمان ایران، طی یک دوره پانزده ساله، نقشی اساسی داشتند و در این مدت، سالروز قیام 15 خرداد، هیچ‌گاه در سکوت و خاموشی سپری نشد؛ زیرا که 15 خرداد، برای امت

قهرمان و شهیدپرور ایران از اهمیت و اعتبار ویژه‌ای برخوردار بوده و همواره خواهد بود. عزت پیام اکرم (ص) به شهر "طائف" جهت تبلیغ دین اسلام (3 سال قبل از هجرت) سفر تبلیغی پیامبر اسلام به شهر طائف در نزدیکی مکه در حالی صورت گرفت که به تازگی ابوطالب، یاور و حامی بزرگ آن حضرت، وفات یافته و به همین دلیل، مشرکان قریش بر آزار و اذیت خود علیه پیامبر، افزوده بودند. بنابراین اگر اهالی طائف به اسلام می‌گرویدند، این شهر پایگاه و محل امنی برای مسلمانان تحت ستم مکه می‌شد. اما سران قبیله‌ی طائف، نه تنها به خدای یکتا و رسالت حضرت محمد (ص) ایمان نیاوردند، بلکه به تحریک آن‌ها برخی مردم نادان، پیامبر اکرم (ص) را مورد آزار و اذیت قرار دادند و ایشان را مجروح کردند.

مرگ "غازان خان" ایلخان مغول، سه سال و 9 سال سلطنت در ابدان (703 ق) نخستین پادشاه مغول است که رسماً به دین اسلام درآمد. او سرداران و سپاه مغول خود را وادار به قبول اسلام کرد و خود را محمود نامید. وی در دهم ذی‌قعدة 694 ق در تبریز به پادشاهی دست یافت و دین اسلام را مذهب رسمی دولت ایلخانی اعلام کرد. غازان، سپس فرمان داد که همه‌ی کلیساها و معابد یهود و بودایی و زرتشتی را ویران سازند و آنها را تبدیل به مسجد نمایند. او دستوراتی با نام یاساهای غازانی وضع کرد و اوضاع مملکت را به کنترل خود درآورد. غازان دوبار به شام و مصر لشکر کشید ولی در بار دوم از پادشاه مصر، شکست سختی خورد و آنقدر از این شکست اندوهگین شد که در شوال سال 703 ق در سی و سه سالگی در نزدیکی قزوین درگذشت. غازان از سال‌ها قبل از مرگش، دستور داده بود که در بیرون شهر تبریز و در مغرب آن، مقبره‌ی عظیمی که دارای گنبد رفیعی بود برای او برپا کردند و در زیر همین گنبد بود که جسد غازان مغول را به خاک سپردند.

تصرف "م" پاتخت ایتالیا توسط ائتلاف متفقین، در جریان جنگ جهانی دوم (1944م) پس از آنکه بنیتو موسولینی رهبری حزب فاشیست ایتالیا و پس از آن، نخست‌وزیری این کشور را برعهده گرفت، فرمان‌روای مطلق العنان ایتالیا شد و پادشاه این کشور، در تمام مدت حکومت او، تنها یک نقش تشریفاتی برعهده داشت. با آغاز جنگ جهانی دوم و اتحاد ایتالیا با آلمان، نیروهای دو کشور در جنگ‌های شمال آفریقا در کنار یک‌دیگر با متفقین جنگیدند. نیروهای متفقین پس از بیرون راندن سربازان آلمان و ایتالیا از شمال آفریقا، در تابستان سال 1944م، به ایتالیا حمله‌ور شدند. مقاومت نیروهای ایتالیایی در برابر متفقین دیری نپایید و شهر رم پایتخت

این کشور در چهارم ژوئن 1944م به تصرف متفقین درآمد. در این حال، فرماندهان نظامی ایتالیا که شکست خود را در جنگ حتمی می‌دانستند، پادشاه ایتالیا را به برکناری و بازداشت موسولینی تشویق کردند. با برکناری موسولینی از قدرت، ایتالیا از اتحاد با آلمان دست برداشت و همراه با متفقین به جنگ آلمان شتافت. این مسئله، شکست و سقوط حتمی آلمان را به دنبال آورد.